

Hooglied 1:1-4

1 het verlangen naar de Bruidegom

2 de vraag van de bruid

Gemeente,

Het Hooglied. In de komende tijd hopen we in de voorbereidingsweken op het Heilig Avondmaal er steeds uit te preken.

Het gaat in het Hooglied over Salomo en zijn bruid. Waarschijnlijk zijn ze pas getrouwd. Maar we noemen ze nog maar bruidegom en bruid. Salomo, de koning van Israel, de zoon van David. En zijn bruid is een meisje uit Sulam, een klein dorpje. De Sulamitische wordt ze daarom genoemd. Een meisje, jonge vrouw, zonder koninklijke afstamming. Een gewoon meisje als in Waarder er wonen. Stel je voor dat koning Willem Alexander destijds met een Waarders meisje getrouwd zou zijn. Zoals in Engeland vroeger het huwelijk van lady Diana. Salomo en zijn bruid. Ze spreken tegen elkaar.

Dat doen ze heel puur en open, ook over het lichamelijke. En ze doen het in allerlei beeldspraak. Waar ze elkaars persoon en ogen, mond, neus, buik, benen niet mee vergelijken. Dat is dichterslijk. Dat heb je bij Nederlands ook wel op school. Als je een gedicht moet verklaren dat je als gewone nuchtere jongen denkt: waarom zeggen ze dat nou niet gewoon zoals het is. Dat is poezie, dichterslijk. En in elk geval is heel het Hooglied doortrokken van liefde en verlangen.

En zo is het gevuld met Jezus en Zijn bruidskerk. Want Salomo is ook voorbeeld van dé Zoon van David. Jezus. Salomo betekent vredevorst. En Jezus Zelf zei eens over Zichzelf: meer dan Salomo is hier. En Efeze 5 trekt ook die parallel: aards huwelijk naar Jezus en Zijn Kerk. Zo mogen we het Hooglied dus ook lezen: van de liefde tussen Christus en Zijn Kerk. En zo is het Heilig Avondmaal in beeld: daarin verzegelt Christus Zijn liefde aan Zijn Bruidskerk op aarde. Zo proberen we naar het Hooglied te gaan luisteren.

1 het verlangen naar de Bruidegom

De bruid is aan het woord. Hij kusse mij. Ze verlangt naar de bruidegom en wil graag merken dat Hij haar liefheeft. Kijk, hij kan het zeggen: ik hou van je, maar je wilt het ook wel eens merken. Er zijn van die mannen die denken: ik heb op het gemeentehuis gezegd dat ik je

trouw blijf en liefheb. Dus als je niks hoort of merkt is dat nog steeds zo. Maar zo werkt dat niet. Als bruid wil je het ook wel eens nog een keer horen of merken. Want zijn liefde en zijn naam hebben je hart. Zijn liefde. En dat is bij een vrouw vooral zorgzaamheid, voorkomendheid. Niet zozeer en direct sexueel geladen, maar een vrouw proeft liefde bij haar man als hij invoelend is, begripvol. En soms al voor ze iets heeft gezegd het opvangt en zorgzaam is. Dat is liefde volgens een vrouw. En zijn naam. Zo gaat dat als je pas verkering hebt: dan verschijnt die naam ineens overal. Op een schooltas, in een agenda, op een beeldscherm, met foto.

En dan is het zo mooi als je vriend of je man je eens op komt halen. Ja, hij kan zeggen: kom maar. Maar als hij zelf komt en hij haalt je op, dat is toch nog fijner, dat voelt nog beter. Trek mij, haal mij op en dan ga ik wel mee met je. En dan zegt deze pasgetrouwde bruid. De koning heeft me gebracht of zal mij brengen in de binnenkamer. Dat betekent eigenlijk binnenshuis. Niet buiten, maar in een vertrek binnen. Want ja, het allerliefste en intiemste dat doe je niet buiten als vreemde voorbij kunnen lopen, dat doe je binnen. Als je verkering hebt niet en als je getrouwd bent niet, geslachtsgemeenschap in het huwelijk. Binnenshuis. Dan zal ik me verheugen en verblijden. Ze verlangt ernaar.

Gemeente, gehuwden, wat is het mooi als dit als je 10 of 25 of 40 jaar getrouwd bent nog zo is. Zo puur, zo verlangend. En dat spreekt niet vanzelf. Kijk, dat als je verkering hebt, pas getrouwd bent, het zo voelt dat herken je wel. Maar na 1, of 10, of 30 jaar. Daar met je als man echt wel wat voor doen, en laten. Daar moet je als vrouw echt wel tijd nemen voor je man steeds. Dan moet je samen steeds aandacht voor elkaar nemen en hebben. Maar dat is wel roeping. En voorwaarde voor een gelukkig huwelijk naar Gods bedoeling. En: voorwaarde om in je huwelijk een afspiegeling te zijn en te blijven van Jezus en Zijn Bruidskerk. Zodat, u herinnert zich dat wel uit eerdere preken: als u kinderen mag hebben, en die vragen: mama, hoe is de Heere Jezus. Je zeggen kan: kijk maar hoe veel je vader voor je moeder over heeft, zo is de Heere Jezus. En papa, hoe werkt de Heilige Geest? Kijk maar naar je moeder, hoe die is naar mij toe, zo leert de Heilige Geest de gelovige zich naar Jezus toe te gedragen.

En zo horen we door en over de woorden heen van deze verzen het verlangen van de Bruidskerk. Van de Bruidskerk naar de Bruidegom. Naar de liefde van de Bruidegom en het merken van die liefde. Hij kusse mij. Ja, de Heere Jezus zegt het dat Hij je liefheeft. Wie tot Hem komt zal Hij geenszins uitwerpen. Hij zegt: Ik heb je gekocht en Mijzelf voor je gegeven. Ik ben met u al de dagen, nooit zal Ik u begeven. En dat is het fundament. Dat is genoeg. Maar: je merkt het ook zo graag. Je ervaart

het ook zo graag. En dat doet Hij in het Heilig Avondmaal. Zie je wel: Ik vergeet u niet, Ik heb u lief, nog steeds. En dan ervaar je dat ook zo graag. Dat het een indruk en afdruk op je ziel geeft. Dat je het echt merkt, ervaart.

En dat verlangen komt omdat de bruid Hem kent. Omdat de bruid twee dingen van Hem weet. Zijn liefde en Zijn Naam. Zijn uitnemende liefde. Liefde die voor alles uit ging en gaat. Voor ik vroeg en riep. Voor ik was en geboren was. Liefde, dat Hij is gekomen naar de wereld. Zich heeft gegeven aan het kruis. Is gestorven voor mijn zonde. Heeft verworven de vrede en de Heilige Geest. Is opgestaan voor mijn zaligheid. Heeft mij gezocht toen ik verloren was. Heeft mij gevonden eer ik naar Hem vroeg. Zoekt mij telkens weer als ik wegdwaal en val en wegzwerf. Dat is de liefde van Hem, Die ons tevoren zo uitnemend heeft liefgehad. Die overal in voorziet. In vergeving, gerechtigheid, in nieuw hart, in bewaring, in bescherming, in nieuw leven, in uitzicht op de hemel, in volharding in geloof, in kracht, troost, hoop, moed, in aankomst in de hemel. Overal voorziet Zijn liefde in. Zo uitnemend, ten koste van Zijn leven, Zijn bloed. Het kostte Hem alles, zulke uitnemende liefde. Die is beter dan wijn. Wijn, in die dagen iets gegist druivensap, maakt vrolijk en gelukkig. Maar de liefde van Hem voelt zo heerlijk, maakt zo zielsgelukkig. Daar kan niks anders tegenop. Lekker eten en drinken is heerlijk, maar als Jezus Zijn liefde laat merken doet me dat nog veel meer. Dat is en dat doet Zijn liefde.

En dan Zijn Naam. Vredevorst. Zaligmaker. Die is meer dan olie. Olie gaf in die dagen een uitgeputte reiziger of werker weer frisse moed en kracht. Bezweet, uitgeput kwam je aan of thuis. Je gebruikte olie om je te zalven, wij zouden ons douchen, en je voelt je weer fris en sterk. Zo is Uw Naam. Zo zijn Uw Namen. Je voelt je in de geestelijke strijd, moe, uitgeput. Maar Uw Naam geeft hoop en troost. Je voelt je verloren, je kunt negens bij, Zijn Naam is Zaligmaker. Je voelt je afgedwaald, uitgeput, moegestreden. Zijn Naam is Herder. Je voelt je hongerig en leeg. Zijn Naam is Brood, Brood des Levens. Je voelt je in het donker, duister. Zijn Naam is Licht der wereld. Je voelt je verstoten, gescheiden van God. Zijn Naam is Weg. Je voelt je voor een muur staan, van schuld, van toorn. Zijn Naam is Deur. Je voelt je doods, geestelijk dood. Zijn Naam is Leven. Je voelt je overwonnen, aangevochten. Zijn Naam is Redder. Zijn Naam is beter dan olie. Zijn Naam geeft weer moed en hoop. Zijn Naam richt weer op en geeft weer kracht. In de zelfbeproeving kom je zoveel tegen in jezelf. Zoveel wat ontmoedigt, en moedeloos maakt. Wat je tegenvalt en waarin je jezelf tegenvalt. Zijn Naam is olie, geeft hoop, kracht, moed, uitzicht.

Zijn liefde, Zijn uitnemende liefde en Zijn Naam. Daarom, omdat de Bruidegom zo is, daarom verlangt de bruid: Hij kusse mij. Wilt U eens echt laten merken dat ik de Uwe ben, dat U mij bemint en liefhebt. Dat is de bruid. Zo treedt de bruid ter tafel. O, dat U het zou laten merken. Het gaat de bruid om Hem, om de Bruidegom. Niet alleen, niet allereerst om Zijn gaven, maar Zijn Persoon, Hemzelf. En dat wij door die Geest, waarachtige gemeenschap met Hem zullen hebben, dat eerst, ja en dan ook al Zijn goederen deelachtig worden. Maar in het centrum staat Hij, in het centrum van verlangen staat de Bruidegom. Zijn liefde en Zijn Naam. Dat ik mij door U bemind en gekocht mag weten, en dat ik mij door U gekend mag weten en in Uw Naam weer hoop en moed en uitzicht mag vinden.

Waar geloof steunt op het Woord en verlangt naar ervaring. Kijk, als je steunt op ervaring heb je een wisselend leven, wankelmoedig, op en neer. Dan leid je een God verdenkend en ontierend leven, zodra Hij je niet kust, denk je dat Hij je vergeet en verlaat. Zodra Hij het even niet laat merken, denk je dat Hij ontrouw is en dat Hij je verstoot.

Maar waar geloof verlangt wel naar ervaring. Waar geloof zegt niet: Jezus stierf voor mij, en ik weet dat ik Gods kind ben en dat hoeven we niet steeds weer te horen. Daar ga ik nou van uit. Och, als die man zegt: o vrouw ik hou zoveel van je, als je vriend zegt ik hou van je en je denkt dan: och jo dat weet ik nou wel, ga liever naar je werk om geld te verdienen..... waar is dan de liefde? Waar geloof verlangt naar ervaring. Om het nog eens te horen, te proeven, te merken: Dat Hij mij liefheeft. Dat verlangen vergezelt de rechte avondmaalsgang.

2 de vraag van de bruid

En daarom ook dat vervolg: Trek mij en wij zullen U nalopen. Trek mij. We zeiden al: het is zo fijn als je vriend je halen komt, je op komt halen. Trek mij, daar zit zelfs in, dat hij je vastpakt en vasthoudt en meetrekt, meeleidt. Je voelt zijn hand die zegt: kom, ga met me mee. Gaan we naar huis, of samen wandelen. Dat is heerlijk en dat is nodig.

Om te komen waar Hij is. Om te komen aan het hart van Zijn Vader. En om dan te komen aan Zijn tafel. Dat is heerlijk als Hij je Zelf trekt. Kijk, je mag het weten uit Zijn Woord: zondaren zijn welkom bij Hem. Wie tot Hem komt werpt Hij geenszins uit. En: wie Hem kent is welkom aan Zijn tafel. Tegen wie Hen kent zegt Hij: Doet dat tot Mijn gedachtenis. Dat zegt Hij en dat is waar. Maar wat heerlijk als Hij Zelf komt en Hij trekt je. Voelbaar, merkbaar. Om te komen tot Hem. Zo getrokken door Zijn liefde. En wat heerlijk als Hij je ahw komt halen in je bank naar Zijn tafel. Voelbaar, merkbaar. Trekkend. Wat heerlijk. En: wat nodig.

Wat ik van nature, heb heel geen hart voor Hem. Geen oog en hart voor Jezus en het heil van God. Ik wil niet mijn zondige leven verlaten en mijn gerechtigheid vaarwel zeggen en zien verbrijzelen. Ik wil niet en ik kan niet komen. Mijn zonde is mij te lief, mijn zonde is me niet erg genoeg om te komen tot Hem. Dood in zonde en misdaden. Als een boom verworteld in de grond, die krijg je er niet uit. Die zit zo vast. Die wil alleen maar blijven staan. En: er zijn zovele hindernissen. Hindernissen tussen mij en Jezus in. Hindernissen van aanvechting: o jij bent veel te slecht. O jij hebt veel te weinig berouw. Jij valt toch weer terug. Jij hebt veel te lang gewacht. Jij denkt wel dat je welkom bent, maar dat is niet zo, niet zó in elk geval. Er staat zoveel tussen aan hindernis. Je komt er niet, niet bij Jezus, en niet aan Zijn tafel. Je zit zo vast in je zondige staat en natuur en er staat zoveel tussen in om te komen tot Jezus, en als je tot Hem gekomen bent om te komen tot Zijn tafel. O Heere, trek mij. Trek mij los uit mijn geestelijke dood en zondige leven, trek mij door al die hindernissen heen. Trek mij en wij zullen u nalopen. Na snellen staat er eigenlijk. Als U trekt Heere, dan zullen wij, al uw gelovigen komen, onweerstaanbaar vluchtend en komend. Er gaan kabels, kettingen om die boom heen en ze trekken hem los. Trek mij Heere, dan ga je echt verlangen. Door de kabels van Uw Woord en belofte. En dan gaat niets je meer tegenhouden. Komen tot Hem. Tot Zijn tafel.

Is dat uw gebed? Trek mij. Anders kan ik niet, wil niet, zal ik niet. Zegt Jezus Zelf niet. Niemand kan tot Mij komen tenzij de Vader hem trekke. Zo ligt het, dat ervaar je ook. Trek mij Heere. En wij zullen U nalopen. Onweerstaanbaar. Wat zegt de Heere daarvan? Ik heb u liefgehad met een eeuwige liefde, daarom heb ik u getrokken, getrokken met koorden van goedertierenheid. Ja, zo is het gegaan. Zo ben ik gekomen. Omdat Hij trok. Met zulke koorden van liefde. Van betrouwbaarheid, welmenendheid. Ik kon en mocht niet meer denken dat het wel voor anderen kon en niet voor mij. En je blijft je leven lang bidden: Heere trek mij. Zo leer je dat. Zo leert Hij je dat. En je mag het weten: dan zullen we U nalopen. Vast en zeker.

En dat is zo bijzonder. Dat zegt de bruid in de rest van vers 4. Als de Koning je trekt en je zult Hem nalopen, dan brengt Hij je in de binnenkamer. Dat heeft Hij gedaan, dat zal Hij doen. We zagen al dat betekent dat het meest intieme niet buiten op straat gebeurt. Dat geldt een verkering en een huwelijk, dat geldt de bruid van Christus ook. Het meest tere en heerlijke tussen Jezus en je hart gebeurt in de stilte. Dat kan de stilte zijn van je gebed op je slaapkamer, de stilte van je Bijbelstudie achter je bureau, de stilte van de preek in Zijn huis. De stilte van Zijn tafel van het Heilig Avondmaal. Als Hij zegt: Ik voor u daar gij anders de eeuwige dood had moeten sterven. Dat Ik de toorn Gods,

waaronder gij eeuwig hadt moeten verzinken, heb gedragen. Dat Ik u heb verworven vrede, kindschap, eeuwig leven. Ik voor u. Dat is zo bijzonder. Waar dat aan de tafel verzegeld wordt, waar dat bevestigd wordt bij brood en beker. Daar zullen wij ons verheugen en in U verblijden. En Uw uitnemende liefde vermelden. Wat is dat mooi. Wat mogen we daar naar verlangen. Niet alleen in het begin, de eerste avondmaalsgang, maar ook de tiende, ook de honderdste.

Kijk, vroeger, waren er minder avondmaalgangers. En ook wel eens wat drempels en gebruiken die onnodig waren. Tegenwoordig is in alle gemeenten de avondmaalsgang toegenomen. En daar waarderen we positief, dankbaar. Maar: vroeger was het wel zo, die avondmaalgangers je kon het merken aan ze, ontroerd, aangedaan. Je kon het horen, ze vertelden wat hen God deed ondervinden. Nou weet ik best, niet iedereen is even gevoelig en open, maar toch: vinden we het nog bijzonder om aan te kunnen gaan? Of is de heiligheid omlaaggehaald, en is onze zelfbeproeving oppervlakkiger, onze zondekennis vlakker en daarom onze verwondering ingezakt? Weggevloeid. Is er echte vreugde, verwondering? Vermelden we iets? Aan onze kinderen, aan je ouders, aan anderen? Of horen onze kinderen nooit iets erover? In het ergste geval nog wat gemopper over iets wat ons niet zinde in de dienst. Zou je niet verlangen, nee niet naar zo weinig mogelijk avondmaalgangers, maar naar verwonderde avondmaalgangers, vermeldende. En dan hoe meer hoe liever. Je kan het nog van een andere kant bekijken. De kant van Augustinus in de kerkbode. Als mensen naar een voetbalwedstrijd hebben gekeken, en het is afgelopen, waar gaat dan over? Over die uitslag, 5-1. En die doelpunten, en die voetballers die ze maakten. Ze hebben wat te vermelden, die kijkers. En wie nou aan de tafel gaat, wie nou inziet in die uitnemende liefde, wie proeft die namen zo rijk en goed, heeft die niets te vermelden? Zwijgt die in alle talen of heeft die het over het weer of over de buurman als het afgelopen is?

De Bruidegom en de bruid. De bruid verlangt naar de Bruidegom, wil bij de Bruidegom zijn, om Wie Hij is. In Zijn liefde en Zijn namen. Om Wie Hij is. Om hoe Hij Zich ontmoeten laat. En daarom kan het niet anders: de oprechten hebben U lief. Of: terecht hebben zij U lief. Vraag het maar aan Petrus. Petrus die zijn Meester driemaal verloochende, vloekend en zwerend. Maar de Heere Zich omkerende zag Petrus aan. Die uitnemende liefde. Toen werd Petrus oprecht gemaakt. Zag hij eerlijk wie hij was en wat hij deed en waar hij toe in staat was. En hij weende bitter. En Jezus zocht Hem op. In die uitnemende liefde. Simon, zoon van Jonas hebt gij Mij lief. En Petrus zei, oprecht gemaakt, Heere, Gij weet alle dingen, Gij weet dat ik U liefheb. Heere, doorgrond me en ken mij, ik heb U lief. Kus mij met de kussen

van Uw mond, laat mij merken dat ik de Uwe ben. Weet u ervan? Is dit de hartslag van je leven geworden?

Deze liefde, deze wederliefde is welkom aan de tafel. Trek mij en wij zullen U nalopen.

Amen